

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/63/2018
Identifikačné číslo spisu:	1711010023
Dátum vydania rozhodnutia:	16.10.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1711010023.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného N. K. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného N. K. podanom prostredníctvom obhajkyne Mgr. Márie Čechovej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. októbra 2014, sp. zn. 2To/116/2014 na neverejnom zasadnutí konanom 16. októbra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného N. K. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Pezinok rozsudkom zo 16. mája 2014, sp. zn. 3T 68/2011 s poukazom na právoplatne uznanú vinu v rozsudku Okresného súdu Pezinok zo 04. novembra 2011, sp. zn. 3T/68/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 15. februára 2012, sp. zn. 1To/177/2011 obvineného odsúdil podľa § 368 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 2, § 38 ods. 5 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to: krátkej kovovej reťaze, špagátu s gumičkou, dlhej kovovej reťaze, tenkého bieleho lana, dlhého bieleho lana s karabínkami, 2 ks kožených remeňov, pút, 2 ks kľúčov (malých) zn. Security MFH, pút a 2 ks kľúčov veľkých zn. Legcuffs a 26 kusov CD.

Na podklade odvolania obvineného Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. októbra 2014, sp. zn. 2To 116/2014 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému uložil podľa § 368 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to: krátkej kovovej reťaze, špagátu s gumičkou, dlhej kovovej reťaze, tenkého bieleho lana, dlhého bieleho lana s karabínkami, 2 ks kožených remeňov, pút, 2 ks kľúčov (malých) zn. Security MFH, pút a 2 ks kľúčov veľkých zn. Legcuffs a 26 kusov CD.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vyslovil, že vlastníkom veci sa stáva Slovenská republika.

Proti rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom obhajkyne z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g) a i) Tr. por. obvinený N. K. dovolanie.

V podanom dovolaní konštatoval, že súd správne vyhodnotil, že vykonaným dokazovaním násilie v jednotlivých skutkoch nebolo preukázané, a preto tento znak zo skutkových viet vypustil. Vyslovil však nesúhlas s ostatnými závermi, ku ktorým súd vykonaným dokazovaním dospel a v nadväznosti naň skutky upravil a právne kvalifikoval. Namietol, že zdôvodnenie výroku o vine a právnej kvalifikácii prvostupňového rozsudku nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, a ohradil sa voči konštatovaniu súdu v bode 1/, že využil neskúsenosť mal. V. K., pretože naopak tento mu sám posielal na etapy fotky a nie je pravdou tvrdenie uvedené na str. 26 rozsudku, že sa niekoľkokrát fotil s poškodeným. Z dôvodov na ktoré podrobne poukázal namietol objektívnosť znaleckého posudku PhDr. Pokrievkovej.

Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ konštatoval, že mal. G. R. poznal len krátko a teda nemohol objektívne posúdiť zrelosť jeho osobnosti a tohto zneužiť. Konštatoval rozdielnosť jeho výpovedí a maloletého, týkajúcich sa ohmatávania maloletého, v ktorom prípade mal súd postupovať v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obvineného. V ďalšej časti dovolania k tomuto bodu podrobne hodnotil zo svojho uhla pohľadu vykonané dôkazy.

Rovnako tak aj vo vzťahu ku skutku v bode 3/ namietol, že poškodeného K. K. poznal len krátko a preto nemohol posúdiť stupeň zrelosti jeho osobnosti a aj v tomto prípade opätovne zo svojho uhla pohľadu hodnotil dôkaznú situáciu vo vzťahu k sexuálnemu zneužívaniu poškodeného.

Vo vzťahu k jednotlivým skutkom, z ktorých spáchania bol uznaný za vinného konštatoval, že vykonaným dokazovaním motív jeho konania spoľahlivo preukázaný nebol.

V ďalšej časti podaného dovolania hodnotil rozsah vykonaného dokazovania, keď namietol, že znalci u neho neskúmali, čo prežíval pri fotografovaní nahých a spútaných poškodených, v dôsledku čoho nebolo možné dospieť k záveru, že trpí sexuálnou deviáciou.

Na záver zhrnul, že absencia spoľahlivého preukázania motívu jeho konania má za následok, že nemuselo vôbec dôjsť k sexuálnemu zneužitiu oboch maloletých, keď motív jeho konania ostáva sporný a rovnaký záver vyvodil aj vo vzťahu k trestnému činu výroby detskej pornografie. Zároveň vyslovil názor, že pre absenciu preukázania motívu jeho konania, nemohol naplniť ani zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu sexuálneho zneužívania podľa ods. 2 písm. a), § 201 Tr. zák. ani výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Na záver dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky a) podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že rozsudkami Okresného súdu Pezinok a Krajského súdu v Bratislave bol porušený zákon v jeho neprospech, b) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté rozsudky vo výrokoch o vine a treste zrušil a c) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Pezinok prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného N. K., doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že napadnuté rozsudky sú zákonné a správne a vychádzajú z dôkazov, ktoré v konaní pred súdom boli vykonané a vyhodnotené zákonným spôsobom.

Z týchto dôvodov vyslovila názor, že dovolanie obvineného N. K. nie je dôvodné.

Obvinený N. K. v písomnom vyjadrení k vyjadreniu krajskej prokurátorky uviedol, že na podanom dovolaní trvá a dovolaním napadnuté rozsudky označil za nezákonné.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Tr. por.

Dovolací súd nahliadnutím do spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného N. K. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojim charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expresis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dokazných prostriedkov. Vzťahuje sa k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách. Prvou je vyhľadávanie dôkazov, druhou ich zabezpečenie, treťou ich vykonávanie a poslednou etapou dokazovania je hodnotenie dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa týka predovšetkým tretej etapy dokazovania, t. j. vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania (vyhľadávanie a zabezpečovanie), pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije

ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Oboznámením sa s obsahom predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dovolacím námietkam obvineného N. K., uplatneným v podanom dovolaní nemožno pričítať naplnenie ním uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por.

Obvinený N. K., ako to vyplýva zo skôr uvedeného, v skutočnosti neoznačil žiaden z vykonaných dôkazov za vykonaný nezákonne. Jeho námietky v skutočnosti smerovali výlučne len voči rozsahu vykonaného dokazovania, správnosti hodnotenia vykonaných dôkazov konajúcimi súdmi a z toho vyplývajúcej správnosti skutkových zistení, odôvodneniu súdneho rozhodnutia a objektívnosti znaleckého posudku PhDr. Pokrievkovej. Tieto námietky obvineného však žiaden z dovolacích dôvodov nezakladajú a tieto nie je dovolací súd oprávnený skúmať.

Sumarizujúc uvedené, bolo tieto dovolacie námietky obvineného N. K. uplatnené podľa dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. potrebné z hľadiska jeho naplnenia vyhodnotiť ako irelevantné.

V dovolacom konaní pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Dovolací súd však dospel k záveru, že v súlade s dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., a teda preskúmateľná, je tá časť podaného dovolania, ktorou obvinený N. K. namietal nesprávne právne posúdenie znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty trestných činov kladených mu za vinu.

Viazaný skutkovými závermi uvedenými ešte v rozsudku Okresného súdu Pezinok zo 04. novembra 2011, sp. zn. 3T 68/2011v ktorom bolo v bodoch 1/, 2/ a 3/ ustálené konanie obvineného v tzv. skutkových vetách a právne posúdené v bode 1/ ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., v bodoch 2/ a 3/ ako pokračovací zločin výroby detskej pornografie

podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ a v jednočinnom súbehu so zločinom sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. dovolací súd preskúmal obvineným vznesenú námietku nesprávnej právnej kvalifikácie skutkov a zistil, že táto nie je dôvodná.

Skutkové vety v bodoch 1/, 2/ a 3/ obsahujú všetky zákonné znaky trestných činov z ktorých bol obvinený uznaný za vinného a na stranách 28 až 32 skôr uvedeného rozsudku okresný súd veľmi podrobne vysvetlil svoje úvahy na podklade ktorých konanie obvineného posúdil spôsobom uvedeným vo výroku o vine obvineného.

Vzhľadom na uvedené dovolací súd musel konštatovať, že formulácia skutku vo výrokovej časti rozsudku krajského súdu plne zodpovedá všetkým zákonným kritériám aj z hľadiska tzv. kvalifikovaných skutkových podstát, ktorých naplnenie najmä v podanom dovolaní obvinený namietal. Zo skutkových viet vyplýva akým spôsobom obvinený osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil a taký čin spáchal s využitím, neskúsenosti, využil dieťa na výrobu detskej pornografie a taký čin spáchal s využitím neskúsenosti.

Vyššie citované skutkové závery (ktorými je dovolací súd viazaný) preto bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú právnu kvalifikáciu konania obvineného N. K. v bode 1/ ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., v bodoch 2/ a 3/ ako pokračovací zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ a v jednočinnom súbehu so zločinom sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Vychádzajúc z uvedeného, vymedzenie skutkov tak, ako boli ustálené odvolacím súdom (ktorých správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), neumožňuje ani dovolaciemu súdu dospieť ohľadom jeho právnej kvalifikácie k inému záveru.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.